

из 2016. године, налазимо у Закону о управним споровима, који управну ствар дефинише као појединачну неспорну ситуацију од јавног интереса у којој непосредно из правних прописа произилази потреба да се будуће понашање странке ауторитативно правно одреди.

3. ВРСТЕ УПРАВНОГ ПОСТУПКА.

Правила управног поступка у односу на њихову примену деле се на општа и посебна, па стога имамо две врсте управних поступака: општи управни поступак и посебни управни поступак.

Општи управни поступак обухвата скуп правних правила која су заједничка у решавању свих управних ствари, у свим управним областима и пред свим органима који одлучују у тим стварима. Ова правила увек су уређена једним прописом, односно законом који утврђује општи управни поступак.

Правила посебног управног поступка присутна су у оној управној материји у којој се у потпуности не могу применити правила општег управног поступка, јер захтевају да се процедуре и начин рада при решавању управних ствари прилагоде њиховим специфичностима (на пример, посебни управни поступци у области пореза, царина, девизног пословања и слично). Уређење ових правила налазимо, по правилу, у законима којима је уређена конкретна управна област.

Закон о општем управном поступку из 2016. године задржао је ову поделу, при чему се посебно наглашава да се овај закон примењује на поступање у свим управним стварима и оставља могућност да се поједина питања управног поступка могу уредити посебним законом, али само онда када су због специфичне природе управних ствари у појединим управним областима неопходна одступања и ако су кумулативно испуњена још два додатна услова: да су одступања у сагласности са основним начелима управног поступка и степеном заштите права и правних интереса странака достигнутих правилима општег управног поступка.

4. ОСНОВНА НАЧЕЛА УПРАВНОГ ПОСТУПКА.

Есенцијални део сваког закона који уређује процесна правила на којима се заснива поступање и одлучивање надлежних органа свакако су основна начела поступка. Она изражавају сажету суштину на којој се пропис заснива и смернице за његово правилно разумевање и примену. У основи, сви остали делови процесног закона разрада су правила утврђених у основним начелима и све остале одредбе закона морају бити усклађене са њима.

У том смислу, управни поступак почива на одређеном броју основних начела која представљају правила и принципе уравнотежене заштите како јавног интереса и објективне законитости, тако и појединачних, односно групних интереса.

Смисао и значај основних начела долази до пуног изражаја у примени садржинских одредаба закона који уређује општи управни поступак, а огледа се пре свега у обавези субјеката који примењују тај закон да се придржавају основних начела приликом решавања сваког конкретног случаја и, с тим у вези, потребно је нагласити да повреда основних начела управног поступка представља битну повреду правила поступка, што за резултат може имати употребу одговарајућег правног средства.

У смислу Закона о општем управном поступку основна начела управног поступка обухватају: начело законитости и предвидивости, начело сразмерности, начело заштите права странака и остваривања јавног интереса, начело помоћи странци, начело делотворности и економичности поступка, начело истине и слободне оцене доказа, право странке на изјашњење, начело самосталности, право на жалбу и приговор, начело правноснажности решења и начело приступа информацијама и заштите података.

4.1. Начело законитости и предвидивости.